

Blad zonder naam

Periodiek van schaakvereniging EsPion

Geen Mirando maar Steel

Menigeen zal bij het horen van Tata denken aan Tata Mirando, de beroemde zigeuner-musicus. Anderen aan “vader”, want in de taal van de Roma en de Sinti is dat de betekenis van tata. Zij die Bahassa spreken komen misschien op “stelsel”, maar voor schakers is het Wijk aan Zee. Tata Steel zit er weer op, editie 78.

Grote Winnaars: Magnus Carlsen (ongeslagen), Frank Steensma en Marcel Kusse (eveneens ongeslagen), Jan Fikkens, Chris Alberti, Klaas Been en Hugo Casimon.

Het begon voor de amateurs allemaal op 15 januari. Met de weekend vierkampen. Voor ons deed Frank het heel goed, met 3 uit 3 in een sterke poule (6E), zijn TPR was 1970. Ook Marcel Kusse kwam sterk uit de hoek. Met een winst en twee remises werd hij in 7A gedeeld eerste. De Elo-kassa rinkelde. Ook Hugo deed het goed (met 2 uit 3 in 9R). Klaas Been redde zijn eer in de laatste partij in 6E: winst na twee nullen. Roald verliest niet zijn haar, maar kennelijk wel zijn streken, want deze Vos scoorde in 9c een lange rokade.

De dagvierkampen waren het terrein van verschillende Espionezen en Ex-Pionezen en een Buiten-Espionees. Hier werd Klaas in zijn poule (6P) gedeeld eerste met 2 uit 3. Chris Alberti deed hetzelfde in 4A, terwijl Frits Veenstra in 4H 50% scoorde. Mick en ik deden dat ook: we reden drie dagen uitermate gezellig naar WaZ, wonnen er een, verloren er een en remiseerden ook een keer. Mick werd er tweede mee in 7R, ik derde in 7W. Hugo werd met 2 uit 3 in zijn groep tweede.

Dan het echte werk: de tienkampen. Harrie Boom en Henk Enserink speelde in groep 5, Henk heeft helaas moeten leren dat hij bij voorkeur niet op de dag des Heeren moet spelen: de eerste zondag verloor hij van de latere winnaar, de tweede zondag werd hij tweede omdat hij remiseerde en zo een halfje tekort kwam om de hoofdprijs te pakken. Wel werd hij fraai tweede met 6 uit 9 en een TPR van 1834. Harrie haalde de 50% net niet, 4 remises, 2 winstpartijen en 3 nullen.

Boor Fekkes had een slechte start, maar wist zich in de tweede helft van het toernooi te herstellen en scoorde 4-1-4; vier

Dit nummer is bestemd voor

enen, een halfje en 4 nullen. Een andere Ex-Pionees speelde het hoogst: Wim Brouwer speelde in 4K en handhaafde zich keurig met 3 uit 8. Wisselvallig was het spel van ene G.R. uit A. Niet goed, niet slecht, maar 3,5 uit 9 was in 7A toch net niet wat we hadden verwacht.

Jan Fikkens brandde in het begin zijn tegenstanders genadeloos af. Hij begon nog voorzichtig met een remise op de vrijdag, maar bond vervolgens 6 opponenten aan zijn zegekar. Op zaterdag was er een tegenslagje, verlies tegen de latere nummer twee. Het was daarom zaak op de laatste dag met een remise de groepswinst met 7 uit 9 veilig te stellen. Dat deed Jan dus maar.

Eén hoogtepunt is tot nu nog onbelicht gebleven: op zaterdag 23 januari verdiende Eric Junge alle credits: hij chauffeerde zijn GGG (groen-grijze gevaarte) vlekkeloos naar de toernooizaal, daarmee een dertigtal Espionezen en Amsterdam-Westers een fantastische dag bezorgend. Om één uur vertrokken, we kwamen voor tweeën aan en Tata begon net spannend te worden, een hele middag in spanning en ontspanning.

Toen we 's avonds om half zeven vertrokken, was Wijk aan Zee was al bijna uitgestorven, alleen Henk Enserink was nog bezig. Hij probeerde een eindspel met twee pionnen minder in remise om te zetten. Dat lukte hem nog ook, las ik later op de avond thuis.

Tata moet blijven Steel of geen Steel. Groen-grijze tochten ook.

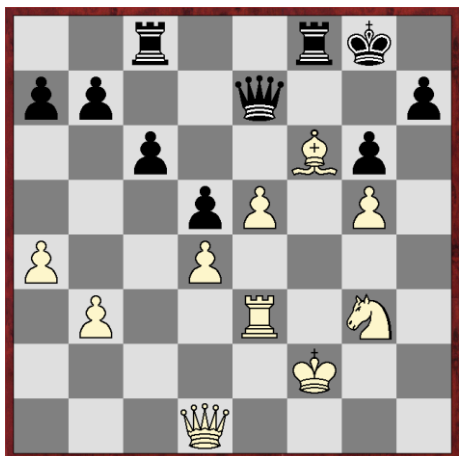
tom kooij

- o - 0 - o -

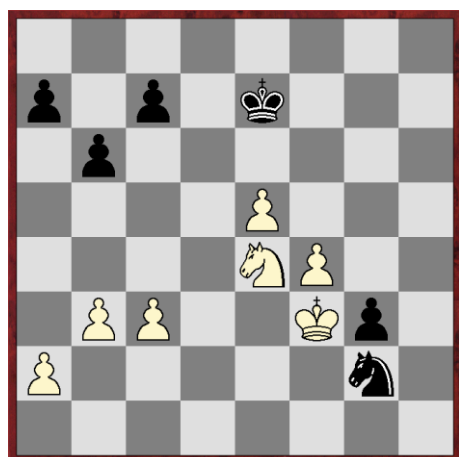
**Henk en Frans en Henk
en Robert: gefeliciteerd.**

Tatasteel 2016: negen ronden op je handen zitten

Elk jaar neem ik me voor nu eens wat meer behoudend te gaan spelen bij Tata, maar als het toernooi pas drie of vier zetten gevorderd is wordt door mij vaak de eerste pion al weer in de aanbieding gedaan. Dit jaar lukte het wat langer op mijn handen te zitten, ook al zit het offeren me in het bloed.



Een diagram uit mijn eerste partij met wit tegen de Fransman Michel Coucoureux. De 41^e zet. Zwart heeft zojuist zijn dame van b4 bij de verdediging betrokken met 40. ... De7. Wit straft dit hard af met 41. ... ?



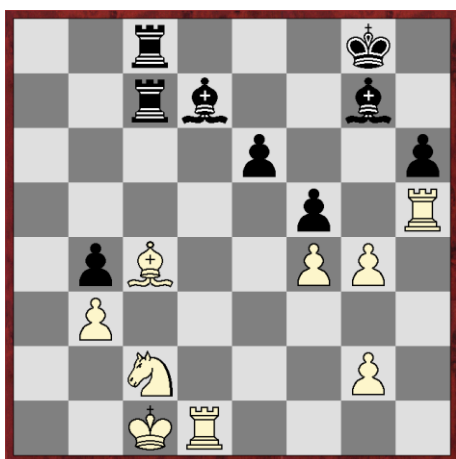
In de tweede partij met zwart tegen Jos Hendriks staat het er na 57 zetten treurig voor: Wit staat op het punt twee verbonden vrijpionnen voor te komen. Hoe knokt zwart zich op de 57^e zet terug naar remise ?



Ook in de derde partij met wit tegen de rating laatste in de groep, Martien Smit, ging het niet best. Welke pion pakt u terug om de achterstand wat te verkleinen, b2 of a2 ?

In de vierde partij ging ik er kansloos af in een variant die ik vanaf nu niet meer spelen zal. Score 1,5 uit 4. Maar daarna kwamen de punten opeens redelijk soepel, al had ik soms het nodige geluk.

Bij ronde vijf kwam ik per fiets uit Schoorl met een zuidwester storm pal tegen. Nat bezweet nam ik na bijna drie uur fietsen en lopen over het strand precies op tijd achter het bord plaats, om na tien minuten al volkomen verloren te staan. Had ik me daarvoor zo gehaast en gebeukt tegen de wind in? Ik verdedigde me zo taai mogelijk en na twee uur maakte de tegenstander een fout, die meteen fataal bleek.



In ronde zes moest ik met zwart tegen koploper Ferdinand Ruhwandl. De hele partij had ik een licht overwicht, maar nu dreigt de balans naar de andere kant door te slaan. Zwart aan zet houdt hier het initiatief met 29. ... ?

In de zevende partij trof ik alweer een koploper. Tegen Bart van Strien – we zaten elkaar dicht op de hielen – mocht ik de hele partij aanvallen. Maar ik wachtte braaf tot de 31^e zet om een paardoffer op h5 te brengen. Helaas ben ik de notatie van de partij kwijt. Het kwam er op neer dat Fritz na het stukoffer het voordeel terug liet lopen met 1 punt tot een schamele 0,25. Mijn tegenstander, die flink in tijdnood was, zag zich gelukkig al drie zetten later genoodzaakt om het stuk terug te geven om promotie te voorkomen. Maar technisch gezien was het toch een fout offer.



Partij 8 was een snelle overwinning met wit tegen Henk van Diermen, maar ook hier was Fritz genadeloos. 8. Pxe5 ligt voor de hand, maar daarna kan zwart voor vervelende complicaties zorgen met Dh4+ 9. g3 Dxe4 waarna je al weer moet gaan denken aan zoiets als Pxf7. En weg alle voordeel! Maar zwart nam 'gewoon' terug, ik deed 9. g3 en pas daarna 10. d4



Na vier overwinningen op rij stond ik gedeeld eerste met 5,5 punten. Maar liefst vijf mensen maakten nog kans op een (gedeelde) eerste plaats, ik zelf had daarbij zelfs ook nog uitzicht op de vijfde plek. Onbegrijpelijk dat ik in die belangrijke partij tegen de Est Liebert op de tweede zet al met het volgende 'nieuwje' kwam: 2. ... Lc4.

Pas toen ik de zet gedaan had herinnerde ik me dat ik een week eerder tegen Rob van Slooten deze dubieuze zet ook al ter plekke bedacht had. Fritz is er niet lovend over en adviseert gewoon 3 Pxe4 na De7 4. d4.

Maar tegenstanders vrezen blijkbaar de vele andere complicaties en doen liever een gangbare ontwikkelingszet. Ook Liebert koos daar gelukkig voor, maar het was een belachelijk risico dat ik nam in deze belangrijke partij, die eindigde in een plusremise.

Volgend jaar mag ik het daardoor nu in groep 4 proberen. Ik zal dan nog meer op mijn handen moeten gaan zitten om niet al snel de kop van jut te gaan worden. Maar het is een troost om te weten dat in groep 5 ook prachtige partijen gespeeld werden, zolang je Fritz maar niet om zijn mening vraagt. Ik zal er met plezier in terugkeren.

Henk Enserink

Oplossingen

Diagram 1: 41. Pf5! Mag niet genomen worden (41. ... gxf5 42. Lxe7) en er dreigt mat op h6.

Diagram 2: 57. Pxf4!

Diagram 3: 25. ... Lxb2. Op 25. ... Txa2 (helaas zoals het in de partij ging) volgt 26. Td1+ Txd1 27. Txd1+ Kf7 28. Lxd5+ met catastrofale gevolgen.

Diagram 4: 29 ... Txc4? Eindelijk een kwaliteitsoffer waar Fritz, weliswaar na enig aarzelen, uiteindelijk in mee gaat. 30. bxc4 Le8 en zwart krijgt het steeds benauwder.

- o - 0 - o -

Najaarscompetitie 2015

Gary Harper ging dit keer snel van start. Na 6 ronden had hij 5 uit 5 en 1½ punt voorsprong op de volgende in de ranglijst. Daarna speelde hij echter nog maar één interne partij en wat externe partijen. Tegen het einde van de competitie werd hij voorbij gestreefd door Henk Enserink, die op zijn beurt een serie van 6 opeenvolgende overwinningen liet aantekenen. Dat kon zelfs Roland Wastiaux niet bijbenen, al werd hij na Henk wel tweede.

Nieuwkomer Rob van Slooten moest ervaren dat het systeem niet vriendelijk is voor wie wat minder partijen speelt. Met 4 uit 8 ontkwam hij maar net aan degradatie. Jaap de Kreek speelde ook niet veel, maar

scorede ook nog eens weinig, hij degradeerde wel, net als Frank Steensma, die bepaald zijn seizoen niet had.

Tonny Wagenaar begon met 0 uit 5 maar wist uiteindelijk net genoeg punten bij elkaar te sprokkelen om een half punt boven Frank te eindigen. Daar kwam Klaas Been ook op uit. Volgens het reglement geeft bij gelijk eindigen het scoringspercentage in de interne partijen dan de doorslag.

Tonny kwam uit op 36,6% en Klaas op 36,3%. Om iemand op 0,3% te laten degraderen leek me wel erg formeel en daarbij is de A-groep een beetje klein geworden ten opzichte van de B-groep. Dus besloot ik tot verzwakte degradatie.

Eindstand najaarscompetitie groep A

1	Henk Enserink	12	2	Marcel Kusse	7
2	Roland Wastiaux	11	13	Ad Mank	7
3	Gary Harper	9½	14	Bram van der Vegt	7
4	Raymond Dernier	9	15	Ton van der Eyden	6½
5	Ron van Leeuwen	8½	16	Gerard Diependaal	6½
6	Harrie Boom	8½	17	Rob van Slooten	6
7	Pieter Kok	8	18	Tonny Wagenaar	6
8	Cor Bergveld	7½	19	Klaas Been	6
9	David Kips	7½	20	Frank Steensma	5½
10	Mart Ran	7½	21	Jaap de Kreek	5
11	Willem Alpherts	7½			

Is de A-groep dan zo klein geworden of de B-groep zo groot? Vooral het laatste is het geval. De (althans voor oud-Pionleden) bekende Geert Renkema, Hans Redel en Hans Looman kwamen weer terug, daarbij mochten we ook de Ton de Steenwinkel, Jan Walhout, Jan Baars en Ans Kalkman als nieuwe leden begroeten.

Henk Plantfeber en Raymond Altman gingen hier voortvarend van start. Na 5 ronden hadden beiden 4½ punt. Raymond haakte daarna af, maar Henk ging door naar 7½ uit 8. Daarna kon hij het zich permitteren om het wat rustiger aan te doen en zelfs een paar weken vrij te nemen.

Althans om zijn promotie naar de A-groep veilig te stellen, maar niet om winnaar van de B-groep te worden. Dat werd Frans Kerkhoff. Die was helemaal niet zo goed begonnen, edoch een serie van 9 opeenvolgende winstpartijen bracht hem op gelijke hoogte met Henk. Het eerder genoemde scoringspercentage (86% tegen 79%) gaf hier de doorslag.

Robert Schalekamp legde beslag op de derde promotieplaats, onder andere door in de laatste ronde een gelijkstaand eindspel tegen Jan Fikkens te winnen en zo Alfred Vellekoop net een half puntje voor te blijven.

Eindstand voorjaarscompetitie 2015 groep B

1	Frans Kerkhoff	11½	16	Carin Giesen	8½
2	Henk Plantfeber	11½	17	Roald Vos	8½
3	Robert Schalekamp	11	18	Jacques Koolstra	7½
4	Alfred Vellekoop	10½	19	Michaël Klaversteijn	7½
5	Geert Renkema	10	20	Ruut Keijzer	7½
6	Jos Hillebrand	9	21	Pieter Schonagen	7½
7	Hans Redel	9	22	Jan Walhout	6½
8	Raymond Altman	8½	23	Jos Kraay	6½
9	Tom Kooij	8½	24	Ton de Steenwinkel	6½
10	Jan Koolstra	8½	25	Rob Ansink	5½
11	Peter de Haan	8½	26	Bert Rietveld	5½
12	Mick Vaassen	8½	27	Jan Baars	4½
13	Jan Fikkens	8½	28	Dicky Hamming	3½
14	Hans Looman	8½	29	Martha van den Berg	3
15	Jaap Rietveld	8½	30	Ans Kalkman	3

Rest me nog de winnaars van de ratingprijzen te memoreren: Raymond Dernier en Michaël Klaversteijn.

Geluk en geen gelijk

Op verzoek van de redactie van ons clubblad beschrijf ik nog eenmaal voor hen die dat niet via onze fantastische website hebben vernomen, hoe spannend de laatste ronde van deze najaarscompetitie was.

Als gelukkige promovendus doe ik natuurlijk niets liever, terwijl ik me er terdege van bewust ben dat borstklopperij verzoeken is om een andere klopperij...

Na jaren met lede ogen te hebben moeten aanzien dat ik te licht bleek om voor promotie in aanmerking te komen en me derhalve al meer en meer ging verdiepen in het mogelijk gelijk van Jaap (e.a.) die dat verdraaide 2-groepen systeem liever zag verdwijnen, lachte het geluk na bijna 10 jaar me plots toe. En geluk is wat anders dan gelijk, laat ik dat gezegd hebben.

Nu, na promotie, heb ik voorlopig weer even bedenkingen richting Jaap z'n wens, zult u begrijpen!

De laatste en 16^e ronde had nou net alles wat je je kunt wensen aan spanning als het ging om degradatie, promotie en kampioenschap in de A- en de B-groep. Ik beperk me tot het belangrijkste, de promotie. Anderen doen maar verslag van hun ervaringen.

Tot dan toe was de stand:

1. Henk 11½ 2. Frans 10½ 3. Robert 10
4. Alfred 9½ 5. Geert 9 en o.a. Jan, Mick en Raymond met ieder 8½.

Voor het eerst (?) zouden 3 spelers promoveren. Iedereen was aanwezig, zo ook Henk P. die een uitstekende score had opgebouwd met goed spel zonder daarvoor de lampjes te hebben moeten ontsteken. Frans heb ik lang niet meer in de 'top' zien staan, maar hoort daar natuurlijk ook. Net als ik.

Henk speelde tegen Alfred. Daar meende ik me niet ongerust over te hoeven maken. Zoals vaker gezegd gun ik Alfred alles, maar hier calculeerde ik een verlies in. Frans en Raymond, die partij kon voor mij nog wel eens gunstig uitpakken omdat Raymond in een euforische stemming verkeerde, net jarig geweest. Frans kan het daar wel eens moeilijk mee hebben.

Mick en Geert dan. Zou Mick nou eindelijk eens winnen en mij van wat druk bevrijden? En ik speelde natuurlijk tegen Jan. Die was uitermate op dreuf in het Tata Steel toernooi waar hij op dat moment met een score van 5½ uit 6 in zijn groep aan de leiding ging.

Als ik gelijk zou krijgen zou ik èn promoveren, èn misschien nog tweede worden. Het ging natuurlijk weer eens allemaal anders. Geert won van Mick, Frans van Raymond en toen ik nog zat te ploeteren tegenover Jan en de zaal al leger werd, ontwaarde ik ook een lege tafel waar Alfred aan had moeten zitten! Tijdens hun partij had ik gezien hoe Alfred pijnlijk in een vorkje trapte van Henk, en met enige voldoening

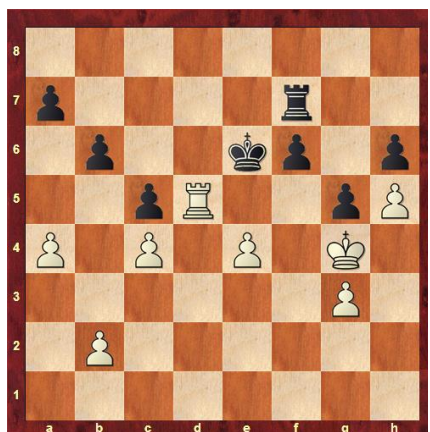
wendde ik me weer tot mijn eigen partij die, vond ik, toch al aardig in mijn voordeel leek te eindigen.

Het slechte nieuws bereikte me in horten en stoten: Alfred wint van Henk. Alfred op 10½! Wedstrijdleider, help! Wat zijn nu mijn kansen nog?! Harrie – een glimlach onderdrukkend – hielp me uit de brand of toch niet: je enige kans op promotie is winst op Jan. Deze had me er net fijntjes op gewezen dat het volkomen remise was, en daar was ik het eigenlijk mee eens. Ik had dus geen keus.

Mijn allereerste externe wedstrijd ooit was tegen TOG. Zoals jullie weten een vereniging voor doven. Aldaar stonden we met 5-4 achter en ik was als laatste beland in een volstreekte remise stand. Eén andere zet dan een herhalende zet betekende verlies. Doorspelen! droeg de teamcaptain (Frank?) me toen op. Het enorme geluid uit de kelen van mijn tegenstander's teamgenoten na mijn volgende zet zal ik nooit meer kunnen vergeten.

En nu is het al niet veel anders. Ik zal de stand hieronder plaatsen. Het liep goed voor me af. Dat het met geluk te maken had mag duidelijk zijn. Als ik eerder Alfred in onze onderlinge partij in verloren positie via een swindle niet op eeuwig schaak had weten te trakteren, was het vandaag allang voorbij geweest. Tevens was Jan flink aangeslagen, want hij had die middag ook al gespeeld.

Voordat ik die laatste zetten doorgeef mijn hartelijke felicitaties aan Frans die uiteindelijk gelijk met Henk eindigde, maar na berekening tot kampioen werd gekroond. In de A-groep werd dat Henk Enserink, ook lof aan u.



Nadat ik 42. g3 speelde ging het gelukkig zo verder:

42.		Tc7
43.	Td8	Th7
44.	Te8	Kd6
45.	Kf5	Kd7
46.	Te6	Tf7
47.	Txf6	Te7
48.	Txh6	

De Wedstrijden

EsPion 1

Met vier punten uit drie wedstrijden staat het eerste op een keurige 3^e plek. Woensdag 17 februari begint team aan haar eerste wedstrijd van dit jaar. Het gaat op bezoek bij De Amstel 2. Succes, mannen.

EsPion 2

Woensdag 13 januari pakte het tweede met niet meer dan zeven spelers in haar derde uitwedstrijd de eerste winst. 3 – 5.

Tegen Boven IJ 3

Eric Junge	1
Willem Alpherts	1
N.O.	0 (R)
Ron van Leeuwen	1
Harrie Boom	0
Ton van der Eyden	½
Frank Steensma	1
Marcel Kusse	½

Donderdag 25 februari ligt het zoet van de overwinning hopelijk opnieuw te wachten. Dan komt Almere 5 op bezoek.

EsPion 3

Donderdag 17 december. De laatste wedstrijd van 2015 werd een thuiswedstrijd. En dat viel nog niet mee. 4 – 4.

Tegen Amstel 4

Frans Kerkhoff	0
Gerard Diependaal	1
Alfred Vellekoop	1
Bram van der Vegt	1
Cor Bergveld	0
Robert Schalekamp	0
Jos Hillebrand	1
Peter de Haan	0

Woensdag 6 januari. Aan de overkant van het IJ wordt, met de wijnwedstrijd in het verschieft, het derde gelijkspel behaald. 4 – 4.

Tegen Volenijckers 2

Mart Ran	1
Frans Kerkhoff	0
Bram van der Vegt	½
Alfred Vellekoop	0
Robert Schalekamp	1
Cor Bergveld	½
Tom Kooij	0
Mick Vaassen	1

Donderdag 18 februari wordt het aanpoten wanneer het redelijk sterke Oosten Toren 3 komt buurten.



EsPion 4

Donderdag 10 december. Het is alweer lang geleden, maar de nasmaak is nog steeds bitter. Uit. 6 – 2.

Tegen Laurierboom-Gabiet 3

Jaap de Kreek	1 (R)
Pieter Kok	0
Tom Kooij	0
Jacques Koolstra	0
Ruut Keijzer	0
Raymond Altman	½
Mick Vaassen	0
Jan Fikkens	½

En op de dag dat dit blad verschijnt, komt ENPS 4 op bezoek.

- o - 0 - o -

Wie, wat en waar

EsPion

Voorzitter:

Raymond Altman, 020 - 665 89 63
voorzitter@espion.club

Secretaris:

Alfred Vellekoop, 0294 – 45 01 50
secretaris@espion.club

Penningmeester:

Gerard Diependaal, 020 - 615 36 05
penningmeester@espion.club

Bestuurslid algemeen:

Marcel Kusse, 020 – 690 25 00
bestuur@espion.club

Bestuurslid algemeen:

Willem Alpherts, 020 – 470 03 92
bestuur@espion.club

Wedstrijdleader extern:

Henk Enserink, 030 - 666 40 24
extern@espion.club

Wedstrijdleader intern:

Harrie Boom, 0636 - 00 39 42
Afmelden tot uiterlijk 18:00 uur
intern@espion.club

www.espion.club

Mick Vaassen, 0629 – 56 63 81
webmaster@espion.club

Blad Zonder Naam

Materiaal (liefst als Word-bestand)
redactie@espion.club